

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 23 kwietnia 2026 r.

D/PI.UH.8361.112.2025

KULASEK HOLDING sp. z o. o.
Kosztowo nr 86c
89-300 Wyrzysk
AE:PL-90022-77095-IJVWU-23

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168) zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę: KULASEK HOLDING sp. z o. o., Kosztowo nr 86C, 89-300 Wyrzysk, NIP: 7642698862, karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), za niewykonanie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Pile, w oparciu o upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr D/PI.UH.8361.112.2025, w dniach od 13 do 17 października 2025 r., przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy: KULASEK HOLDING sp. z o. o., Kosztowo nr 86c, 89-300 Wyrzysk, NIP: 7642698862.

W toku kontroli dokonano sprawdzenia prawidłowości uwidaczniania cen oferowanych usług wynajmu samochodów w miejscu świadczenia usług oraz ofercie internetowej.

Kontrolą objęto usługę wynajmu 3 dostępnych pojazdów, stwierdzając następujące nieprawidłowości w odniesieniu do wszystkich 3 pojazdów tj.:

1. w miejscu świadczenia usług, w miejscu widocznym i dostępnym dla klientów, przedsiębiorca nie uwidoczniał cennika świadczonych usług;
2. w ofercie internetowej przedsiębiorca nie wskazał jednostki czasu przy cenie za wynajem poszczególnych samochodów.

Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz są niezgodne z wymaganiami § 10 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, a także naruszają interesy konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, *„W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.”*

W myśl § 10 ust. 1 rozporządzenia, *„Ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi zamiast cen za usługę można podawać cenę jednostkową.”*

Jak wynika z § 10 ust. 2 rozporządzenia, *„Przy uwidacznianiu cen za usługi mogą być podawane stawki godzinowe, stawki procentowe, ceny za kilometr i inne stawki przeliczeniowe, które powinny zawierać wszystkie elementy składowe ceny.”*

Przepis § 11 ust. 1 rozporządzenia wskazuje, że *„W miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.”*

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, *„Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”*

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 16 marca 2026 r., znak D/PI.UH.8361.112.2025, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Pismo zostało doręczone przedsiębiorcy w dniu 31 marca 2026 r. W treści zawiadomienia stronę pouczono, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze

zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w przesłanej w dniu 7 kwietnia 2026 r. wiadomości elektronicznej (e-mail) wyraziła stanowisko w przedmiotowej sprawie oraz wniosła o umorzenie postępowania administracyjnego, ewentualnie o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej i zastosowanie środka o charakterze pouczenia.

Przedsiębiorca wskazał, że w jego ocenie obowiązek informacyjny w zakresie uwidaczniania cen został zrealizowany, ponieważ ceny usług były dostępne dla klientów w formie elektronicznej, w szczególności za pośrednictwem ogłoszeń internetowych. Podniósł również, że nie prowadzi sprzedaży skierowanej dla klientów przypadkowych („z ulicy”), a kontakt z klientami następuje wyłącznie poprzez ogłoszenia internetowe, w których ceny są prezentowane. Odnosząc się do zarzutu braku uwidocznienia cennika w miejscu świadczenia usług, przedsiębiorca wskazał, że przepisy nie precyzują formy, w jakiej ma nastąpić uwidocznienie ceny, a zatem dopuszczalne jest przekazywanie informacji cenowej w formie elektronicznej. Dodatkowo podniósł, że w siedzibie firmy dostępne są stanowiska komputerowe umożliwiające zapoznanie się z cennikiem, a każdy klient przed zawarciem umowy otrzymuje pełną informację o cenie. W zakresie braku wskazania jednostki czasu przy cenie wynajmu przedsiębiorca wskazał, że w ogłoszeniach jednoznacznie stosowano ceny za dobę, co stanowi powszechnie przyjętą i czytelną jednostkę w branży wynajmu pojazdów. Zdaniem przedsiębiorcy przepisy nie nakładają obowiązku prezentowania cen w różnych jednostkach czasu, a w przypadku wynajmu długoterminowego warunki ustalane są indywidualnie. Przedsiębiorca podkreślił ponadto, że ewentualne uchybienia miały charakter incydentalny i zostały niezwłocznie usunięte po przeprowadzonej kontroli. Wskazał, że uzupełniono ofertę o dodatkowe oznaczenia, w tym o wskazanie dłuższych okresów najmu, a także wywieszono cenniki w formie papierowej w siedzibie przedsiębiorstwa, mimo braku - w jego ocenie - jednoznacznego obowiązku, w tym zakresie.

Odnosząc się do stanowiska strony organ wyjaśnia, iż okoliczności przez nią wskazane nie zmieniają oceny prawnej w zakresie stwierdzonych naruszeń i nie mogą stanowić podstawy do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie. Przedsiębiorca jako profesjonalista jest obowiązany znać i stosować obowiązujące przepisy prawa dotyczące zakresu prowadzonej przez niego działalności. Okoliczności przywołane w stanowisku przedsiębiorcy nie stanowią usprawiedliwienia dla stwierdzonych naruszeń.

Podstawą prawną do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „Organ administracji publicznej,

w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy, w różny sposób tj.: nie uwidoczniał w odniesieniu do dostępnych 3 pojazdów w miejscu ich świadczenia w miejscu widocznym i dostępnym dla klientów cennika świadczonych usług, a także w ofercie internetowej nie wskazał jednostki czasu przy cenie za wynajem poszczególnych samochodów, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Stwierdzone w następstwie kontroli uchybienia godzą w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwiają mu porównanie cen świadczonych usług. Uwidocznione jednoznaczne informacje o cenie usługi umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen usług, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Cena jest bowiem jednym z podstawowych wyróżników towarów oraz świadczonych usług, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającymi wpływ na decyzję o zakupie towaru lub usługi. Dlatego rzetelna informacja o cenie i możliwość porównania cen wielu towarów lub usług, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta.

Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 17 września 2025 r. zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych przez

przedsiębiorcę, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, rodzaj i zakres stwierdzonych w wyniku kontroli uchybień, nie pozwala na przypisanie im cechy „znikomości”, w związku z czym rezultat kontroli rozpatrywać należy na gruncie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną).”* Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana

za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, przedsiębiorca jest zobowiązany do uwidaczniania cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający konsumentowi porównanie cen. Obowiązek ten dotyczy miejsca oferowania towarów i usług, a więc miejsca, w którym konsument podejmuje decyzję o skorzystaniu z oferty. Udostępnienie informacji o cenie wyłącznie w formie elektronicznej, w szczególności w ogłoszeniach internetowych, nie zwalnia przedsiębiorcy z obowiązku jej uwidocznienia w miejscu świadczenia usług. Okoliczność, że przedsiębiorca nie prowadzi sprzedaży skierowanej dla klientów przypadkowych, pozostaje bez znaczenia dla oceny realizacji obowiązków ustawowych. Ponadto, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy przedsiębiorca jest zobowiązany do uwidaczniania cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający konsumentowi porównanie cen. Obowiązek ten obejmuje nie tylko samo wskazanie wartości ceny, lecz również jej jednoznaczne podporządkowanie do określonej jednostki czasu lub okresu, którego dotyczy.

Z ustaleń kontroli wynika, że w ofercie internetowej przedsiębiorca zamieścił informacje o cenach w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, poprzez brak wskazania okresu, którego dotyczą przedstawione ceny, a także brak jednoznacznego określenia jednostki czasu, w odniesieniu do raty za wynajem pojazdu marki Opel Insignia. Taki sposób prezentacji ceny uniemożliwia konsumentowi prawidłowe ustalenie rzeczywistej wysokości świadczenia oraz porównanie ofert z innymi cenami oferowanymi na rynku najmu pojazdów.

Bez znaczenia dla oceny naruszenia pozostaje również okoliczność, że przedsiębiorca nie prowadzi sprzedaży skierowanej do klientów przypadkowych. Przepisy ustawy znajdują zastosowanie niezależnie od przyjętego modelu pozyskiwania klientów.

Odnosząc się do argumentu dotyczącego stosowania cen „za dobę”, organ wskazuje, że nawet jeżeli taka praktyka występuje w branży, to w konkretnym przypadku nie została ona przedstawiona w sposób jednoznaczny w odniesieniu do wszystkich elementów oferty, w szczególności w zakresie raty za wynajem pojazdu, co skutkuje naruszeniem obowiązku informacyjnego wynikającego z ustawy.

W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen świadczonych usług pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już opuścili pomieszczenie biurowe przedsiębiorcy bez uwidocznionego cennika, bądź stronę internetową przedsiębiorcy, gdzie nie wskazano jednostki czasu przy cenie za wynajem poszczególnych samochodów. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, *„Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*

3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;

4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca w miejscu świadczenia usług, w miejscu widocznym i dostępnym dla klientów nie uwidoczniał cennika świadczonych usług. Ponadto w ofercie internetowej przedsiębiorca nie wskazał jednostki czasu przy cenie za wynajem poszczególnych samochodów. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen świadczonych usług. Tym samym przedsiębiorca pozbawił konsumenta możliwości porównania cen usług z innymi tego typu usługami, utrudniając tym samym dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 17 września 2025 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń.

Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona, poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość przychodu strony w oparciu o informację przekazaną przez przedsiębiorcę w dniu 7 kwietnia 2026 r. Wysokość kary nie przekracza 1% przychodu osiągniętego z prowadzonej działalności w 2025 roku. Kara

w wysokości nałożonej niniejszą decyzją stanowi skuteczne narzędzie egzekwowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy. Jednocześnie, dotkliwość nałożonej kary pozostaje na takim poziomie, który w zestawieniu z wysokością przychodu przedsiębiorcy, nie spowoduje wyeliminowania kontrolowanego z rynku i pozwoli na dalsze prowadzenie działalności w sposób zgodny z przepisami ustawy i z poszanowaniem praw konsumentów oraz zasad konkurencji. Organ miał na uwadze, by kara była proporcjonalna do celu, jaki ma zostać osiągnięty poprzez jej nałożenie, jak również, by uciążliwość sankcji administracyjnej pozostawała na poziomie akceptowalnym dla przedsiębiorcy. Nakładając karę organ dokonał zestawienia wysokości przychodu z faktem, iż kontrolowany posiada status mikro-przedsiębiorcy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 268.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Welnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.